

Til lovforslag nr. L 14 og L 15. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 28. april 1982

Betænkning

over

I. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse II. Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet i anledning af forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Udvalget har behandlet lovforslagene i en række møder og har herunder haft samråd med miljøministeren.

Udvalget har endvidere stillet en række spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse besvarelser er optrykt i et bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Brancheforeningen for Kommunal Skadedyrbekæmpelse,
Dam Hansen, H., inspektør i P & T, København,
Danmarks Sportsfiskerforbund,
Dansk Dambrugerforening,
Dansk Ornithologisk Forening,
Danske elværkers Forening,
Kommunernes Landsforening,
Nielsen, Anker, dr.phil., Virum,
NOAH, Århus,
NOAH, Vandgruppen i NOAH, Århus, og
Sammenslutningen af landvæsens- og overlandvæsenskommissionsformænd,
v. formanden, J. Kisbye Møller.

Ad 1. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Udvalget har i et samråd med miljøministeren drøftet problemerne om gammelt kemikalieaffald og nedsivning til grundvandet fra sådant affald. Der er enighed om, at man

her står over for et miljøproblem, som kan vise sig at være ganske alvorligt.

Ministeren har fremhævet, at det kan blive meget kostbart at gennemføre de nødvendige undersøgelser og afhjælpende foranstaltninger. Størrelsesordenen kender man end ikke. Ministeren har endvidere peget på, at der er en række indviklede juridiske problemer, bl.a. fordi det kan være vanskeligt at finde den egentlig ansvarlige for en forurening. Ministeren finder det derfor nødvendigt, at der tilvejebringes et rimeligt beslutningsgrundlag. Ministeren finder, at der bør ske en grundig drøftelse med bl.a. de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne, før man eventuelt tyr til lovgivning.

Ministeren har i den forbindelse oplyst, at miljøstyrelsen er ved at gennemføre en undersøgelse, som vil give det overblik, som er nødvendigt for, at man kan tilrettelægge og prioritere indsatsen. Miljøstyrelsens indstilling vil foreligge senest den 1. november 1982 og vil omfatte alle de omtalte problemer. Ministeren har givet tilsagn om, at han derefter vil vende tilbage til udvalget med sine forslag til, hvad der kan gøres.

Udvalget forudsætter, at ministeren fremlægger forslag til de nødvendige retsregler m.v. i folketingsåret 1982-83.

Ministeren har endvidere under et samråd oplyst følgende om miljøstyrelsens rådgivning af amtskommuner og kommuner, jfr.

lovens § 45, stk. 1: Miljøstyrelsens rådgivning af de lokale miljømyndigheder kan efter loven omfatte såvel generel vejledning som vejledning i konkrete sager. Ved vejledningen i konkrete sager skal der findes en balance mellem hensynene til den pågældende myndighed og de berørte virksomheder og borgere, idet miljøstyrelsen er klagemyndighed. Dette kan dog ikke føre til, at der trækkes snævre grænser for miljøstyrelsens vejledning. Der bør lægges afgørende vægt på, at miljøstyrelsen efterhånden har oparbejdet en betydelig ekspertise på en lang række områder. En hensigtsmæssig udnyttelse af samfundets ressourcer tilsiger, at denne ekspertise i videst muligt omfang kommer de lokale miljømyndigheder til gode. Udvalget har tilsluttet sig dette synspunkt.

Ministeren har over for udvalget bemærket, at der på et senere tidspunkt kan vise sig behov for yderligere revisioner af visse bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, set i lyset af den almindelige udvikling i samfundet.

Ministeren har herudover tilkendegivet, at han ved en kommende revision af loven vil undersøge muligheden for gennemførelse af en yderligere forenkling af myndighedsbehandlingen samt overveje, om visse af de i loven indeholdte bemyndigelser nærmere kan konkretiseres, efterhånden som myndighedernes erfaringsgrundlag forøges.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallet under nr. 7, 10-12, 15 og 24-26 samt de af mindretallet under nr. 20 og 21 stillede ændringsforslag.

Mindretallet ønsker endvidere at udtale, at administrationspraksis under udvalgsarbejdet er blevet grundigt belyst gennem et antal spørgsmål og en række samråd med miljøministeren. Det har for mindretallet været ganske afgørende, at udvalgsarbejdet blev så kvalificeret og dybdeborende som overhovedet muligt, ikke mindst med henblik på forenkling af procedurerne, klargøring af retsreglerne, belysning af kompetencen og ansvarsfordelingen. Mindretallet har lagt vægt på at få skabt klarhed over ansvaret for gammel forurening og muligheden for anke i forbindelse med kloaktilslutning samt begrænsning af ministerens bemyndigelser og forenk-

ling af godkendelses- og tilsynsregler. Desuden noterer mindretallet sig med tilfredshed, at der nu gives virksomhederne mulighed for at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper i forbindelse med afgørelser af påbud eller forbud, og mindretallet vil søge at opnå tilslutning til, at Naturfredningsforeningen kun kan påklage, såfremt foreningens lokalkomiteer er enige i klagen. Mindretallet er tilfreds med at have vundet tilslutning til, at Håndværksrådet bliver indstillingsberettiget til miljøankenævnet i sager, der angår mindre håndværksmæssige virksomheder. Mindretallet noterer ligeledes med tilfredshed, at ministeren har fået pålæg om at undersøge muligheden for en yderligere forenkling af administrationen og bemyndigelserne, efterhånden som udvalget indhøster flere erfaringer herfor. Under det kommende udvalgsarbejde vil mindretallet fortsætte sine bestræbelser på at skabe en stadig bedre balance mellem miljøhensynene og det erhvervsliv, som vi allesammen skal leve af.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallet under nr. 7, 10-12, 15 og 24-26 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag under nr. 1-6, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22 og 23, om hvilke der henvises til bemærkningerne til de enkelte forslag. Mindretallet vil i øvrigt redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) finder ikke, at udvalgsarbejdet udgør et rimeligt grundlag for, at der kan tages endelig politisk stilling til den afsluttende udformning af miljøbeskyttelsesloven, dels med hensyn til struktur og prioritering af ressourcerne, dels med hensyn til antal, rækkevidde og konkretisering af de mange bemyndigelser, der er indeholdt i loven. Samtidig har udvalget først onsdag den 28. april 1982 drøftet lovforslaget politisk, bl.a. på grundlag af en række ændringsforslag. Da betænkningbidragene skulle udformes umiddelbart herefter, har mindretallet ikke haft mulighed for at udarbejde et egent-

ligt betækningsbidrag med udgangspunkt i den politiske drøftelse suppleret med tilhørende bilag.

Mindretallet må derfor alene af den grund anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling for herigennem at få mulighed for at give udtryk for sine synspunkter i en betænkning.

Et femte mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af flertallet under nr. 7, 10-12, 15 og 24-26 samt det af mindretallet under nr. 14 stillede ændringsforslag.

Ad II. Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet i anledning af forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Et flertal (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer) indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Et mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et andet mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget) henviser til mindretallets betækningsbidrag til I. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Til § 1

Af et mindretal (Margrete Auken (SF) og Hove Sørensen (SF)):

1) Inden nr. 1 indsættes som nyt nummer: »01. I § 1, stk. 1, nr. 3), indsættes efter ordet »hygiejnisk« ordene: »og økologisk«.

Principalt:

2) Inden nr. 1 indsættes som nyt nummer: »02. § 1, stk. 3, udgår.«

Subsidiært:

3) Inden nr. 1 indsættes som nyt nummer: »02. I § 1, stk. 3, indsættes efter ordet »beskyttelsesforanstaltninger« ordene: », idet hensynet til naturen dog må have forrang i denne afvejning«.

4) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 11 udgår stk. 5.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

5) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer: »03. § 17, stk. 1, affattes således:

»Stoffer, der kan forurene vandet, må ikke afledes eller tilføres vandløb, søer eller havet eller oplægges så nær herved, at der kan være fare for, at de skylles ud deri. Der kan dog efter § 18 meddeles tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet.«

Af et mindretal (Margrete Auken (SF), Hove Sørensen (SF) og Thorndahl (FP)):

6) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 21 udgår stk. 3-7.

Stk. 8 bliver herefter stk. 3.

Af et flertal (udvalget med undtagelse af Margrete Auken (SF) og Hove Sørensen (SF)), tilrådt af miljøministeren:

7) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 21 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kloakering af en ejendom i særlige tilfælde kan ankes af grundejeren. Ministeren kan bestemme, at reglerne i stk. 6 og 7 ikke finder anvendelse i disse tilfælde.«

Af mindretallet under nr. 1:

8) Nr. 11 affattes således:

»11. I § 27, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 21, stk. 3« til: »§ 21, stk. 2«.

9) Nr. 13 udgår.

Af flertallet under nr. 7, tilrådt af miljøministeren:

10) Efter nr. 13 indsættes som nyt nummer:

»04. I § 28, stk. 1, udgår 1. pkt.«

11) Efter nr. 19 indsættes som nyt nummer:

»05. Efter § 49 indsættes som ny paragraf:

»§ 49 a. Kommunalbestyrelsen kan i konkrete tilfælde aftale med amtsrådet eller hovedstadsrådet, at amtsrådet eller hovedstadsrådet fører tilsyn efter §§ 48–49 med virksomheder, anlæg eller indretninger, hvor beføjelsen til at meddele godkendelse efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er henlagt til amtsrådet eller hovedstadsrådet. Er en sådan aftale indgået, overtager amtsrådet eller hovedstadsrådet beføjelserne efter § 44 over for virksomheden, anlægget eller indretningen samt beføjelsen efter § 49, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indgåelse af sådanne aftaler.«

12) Efter nr. 20 indsættes som nyt nummer:

»06. I § 53 ændres ordet »kommunalbestyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

Af *mindretallet under nr. 1*:

13) Efter nr. 24 indsættes som nyt nummer:

»07. I § 65 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Vedrører beslutningen godkendelse af en virksomhed i henhold til kapitel 5, skal den godkendende myndighed skriftligt underrette de i § 74, stk. 2–5, nævnte organisationer om – samt ved annoncering offentliggøre – samtlige de stoffer og kravværdier, der er indeholdt i godkendelsen.«

Af et *mindretal* (Dræbye (RV)):

14) Efter nr. 24 indsættes som nyt nummer:

»08. I § 65 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Indeholder en beslutning tilladelse til udledning til omgivelserne, har klageberettigede adgang til de oplysninger om udledningens art, som myndighederne råder over.«

Af *flertallet under nr. 7*, tiltrådt af *miljøministeren*:

15) Efter nr. 25 indsættes som nyt nummer:

»09. I § 68, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Adressaten bør i denne forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved beslutningen.«

Af *mindretallet under nr. 1*:

16) Nr. 27 affattes således:

»27. I § 70, stk. 1, indsættes efter »dog«: »§ 5, stk. 3 og.«

17) Nr. 32 udgår.

Af et *mindretal* (Thorndahl (FP)):

18) Nr. 33 udgår.

Af *mindretallet under nr. 1*:

19) Nr. 33 affattes således:

»33. I § 74 indsættes efter stk. 1 som stk. 2–6:

»Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening kan påklage:

- 1) afgørelser om godkendelse, påbud og forbud efter lovens kapitel 5,
- 2) afgørelser efter lovens kapitel 4 om særskilt udledning af spildevand fra de virksomheder, anlæg og indretninger, der er omfattet af nr. 1, samt
- 3) afgørelser efter lovens kapitel 4 om udledning af spildevand fra et kommunalt spildevandsanlæg.

Stk. 3. Danmarks Sportsfiskerforbund kan påklage de i stk. 2 nævnte afgørelser for så vidt angår spørgsmål om vandforurening.

Stk. 4. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan påklage kommunalbestyrelsens, amtsrådets og hovedstadsrådets afgørelser, når beskæftigelsesmæssige interesser er berørt.

Stk. 5. Forbrugerrådet kan påklage kommunalbestyrelsens, amtsrådets og hovedstadsrådets afgørelser.

Stk. 6. Mindretal i kommunale råd kan påklage de i stk. 2, nr. 1–3, nævnte afgørelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.«

Af et *mindretal* (Ole Bernt Henriksen (KF), Finn Jørgensen (KF), Svend Heiselberg

(V), Tørnæs (V), Yvonne Herløv Andersen (CD), Hahn (CD) og Steffensen (KrF)):

20) I den under nr. 33 foreslåede § 74, stk. 2, udgår ordene »kan påklage«, og i stedet indsættes ordene: »kan påklage, såfremt for- eningens lokalorganisation, der er hjemme- hørende i det område, klagen berører, er enig i klagen.«

Af et *mindretal* (Ole Bernt Henriksen (KF), Finn Jørgensen (KF), Svend Heiselberg (V), Tørnæs (V), Thorndahl (FP), Yvonne Herløv Andersen (CD), Hahn (CD) og Steffensen (KrF)):

21) Den under nr. 33 foreslåede § 74, stk. 5, udgår.
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.

Af *mindretallet* under nr. 1:

Principalt:

22) Nr. 34-41 udgår, og i stedet indsættes som nyt nummer:

»010. Kapitel 12 (§§ 75-82) udgår.«

Subsidiært:

23) Nr. 36 udgår, og i stedet indsættes som nye numre:

»010. § 78, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af miljøministeren. Medlemmerne beskikkes af ministeren for indtil 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Landbrugsrådet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening.
- 2) Miljøstyrelsen, Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening, Forbruger- rådet, Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund i forening.«

011. I § 78 indsættes som nyt stk. 3:

»Stk. 3. Ingen, som er ansat af kommunal- bestyrelse eller amtsråd, kan udpeges som beskikket medlem, hvis hans tjenstlige virk- somhed vedrører miljøforvaltningen.«

Af *flertallet* under nr. 7, tiltrådt af *miljømini- steren*:

24) Nr. 34 affattes således:

»34. I § 76, stk. 1, ændres »§ 70, stk. 3« til: »§ 69 a samt afgørelser efter regler udstedt efter § 21, stk. 9.«

25) Den under nr. 36 foreslåede § 78, stk. 2, nr. 1), affattes således:

»1) Industrirådet, Arbejderbevægelsens Er- hvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugs- rådet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening.«

26) Efter den under nr. 37 foreslåede af- fattelse af nyt 3. og 4. pkt. til § 79, stk. 1, tilføjes som nyt 5. *punktum*:

»I sager, der angår mindre håndværksmæssi- ge virksomheder, skal en sagkyndig beskikket i medfør af § 78, stk. 2, efter indstilling fra Håndværksrådet være blandt de udpegede.«

Af *mindretallet* under nr. 18:

27) Nr. 39 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1

I den eksisterende formålsparagraf er der ingen sikring af, at der f. eks. skal være vand og dermed fisk i vandløbene. Ordene om hygiejne og om forurening er utilstrækkelige.

Til nr. 2 og 3

Hvis den eksisterende formålsparagraf kun udtrykker selvfølgeligheder, er den overflø- dig. Det viser sig imidlertid, at den bruges mere aktivt til at sikre virksomheder mod miljøkrav, også ud over, hvad der er miljø- mæssigt belæg for. Paragraffen er tvivlsom og bør enten udgå eller tydeliggøres som an- givet i det subsidiære ændringsforslag.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er en konsekvens af den med ændringsforslag nr. 6 foreslåede ændring af § 21.

Til nr. 5

Ændringsforslaget skulle afhjælpe de kon- staterede problemer i forbindelse med afled- ning af okkerholdigt drænvand til vandløb m.v.

Til nr. 6

Ændringsforslaget bevarer væsentlige retssikkerhedsgarantier for borgerne. Det er forslagsstillernes opfattelse, at borgernes mulighed for at klage bør bibeholdes over for amtsrådet. Dette vil også give amtsrådene mulighed for at fastholde de godkendte region- og recipientkvalitetsplaner, som amtsrådene skal efterleve.

Til nr. 7

For visse enligt beliggende ejendomme på landet kan et krav om kloakering indebære betydelige udgifter for grundejeren. Valget kan her stå mellem afledning af spildevand til samletanke og nedsvivningsanlæg på den ene side eller til tilslutning til kloakanlæg på den anden side. I disse særlige tilfælde må der gives grundejeren adgang til at afprøve kommunalbestyrelsens beslutning om kloakering ved anke.

Bestemmelserne må udformes således, at det tilsikres, at kommunens adgang til at planlægge og gennemføre spildevandsanlæg ikke unødigt forsinkes af ankeadgangen.

Til nr. 8 og 9

Ændringsforslagene er en konsekvens af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 10

Ændringsforslaget medfører, at miljøministeren ikke kan fastsætte bindende regler om kommunernes beslutninger om fordeling af udgifter til spildevandsanlæg.

Til nr. 11

Lovens hovedregel er, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med alle virksomheder i kommunen. I enkelte situationer kan det imidlertid være hensigtsmæssigt for en kommune at overlade tilsynet med en virksomhed til amtsrådet, f.eks. hvor kommunen ikke selv har den nødvendige ekspertise til at føre tilsyn med en kompliceret virksomhed, og hvor amtsrådet som godkendelsesmyndighed og ansvarlig for vandkvaliteten alligevel skal sætte sig ind i virksomhedens forhold.

Ændringsforslaget åbner derfor mulighed for, at kommunen træffer en aftale med amtsrådet om overførelse af tilsynet, hvilket

har den virkning, at amtsrådet også overtager ansvaret for indgreb efter § 44.

Med hjemmel i stk. 2 kan miljøministeren bl.a. bestemme, at den berørte virksomhed bør høres, at indgåede aftaler bør gøres offentligt bekendt ved annoncering, og at miljøstyrelsen bør underrettes.

Flertallet forudsætter, at forenklingen ikke må medføre forøgede administrative omkostninger.

Til nr. 12

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslaget under nr. 11.

Til nr. 14

Ved behandlingen af miljøsager er de offentlige myndigheder sikret adgang til alle nødvendige oplysninger i kraft af lovens § 52. En del af disse oplysninger kan være fabrikshemmeligheder. Af hensyn til klagesystemets funktion må klageberettigede have adgang til den del af oplysningerne, der vedrører udledning til omgivelserne, herunder navne på stoffer m.v.

Til nr. 15

Det er vigtigt, at beslutningsgrundlaget belyser fordele og ulemper – og adressaten bør så vidt muligt bidrage hertil.

Til nr. 16

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 17

Ifølge miljøministerens forslag til ændring af § 72, stk. 4, lempes betingelserne for, at miljøstyrelsen kan meddele dispensation til påbegyndelse af et bygge- eller anlægsarbejde, før styrelsens afgørelse foreligger.

Dispensationsmuligheden er i forvejen forkert og uhensigtsmæssig, og der er ikke grund til at lempe betingelserne for dispensationer.

Så snart en virksomhed er gået i gang med et byggeri, er der investeret så mange penge i sagen, at miljøstyrelsen vil være presset, når den træffer sin afgørelse – ganske uanset bestemmelsen om »eget ansvar« § 72, stk. 6.

Det må derfor være en ufravigelig regel, at der i en klagesag ikke må påbegyndes noget, der kan foregribe klagemyndighedens afgørelse.

Til nr. 18

Ved ændringsforslaget opretholdes det gældende klagesystem. Hvis ændringsforslaget vedtages ved 2. behandling, vil forslagsstilleren mellem 2. og 3. behandling udarbejde ændringsforslag indeholdende de nødvendige konsekvensændringer.

Til nr. 19

Miljøministerens lovforslag indebærer, at stillingstagen til, om en organisation er klageberettiget, bliver afhængig af klagemyndighedens vurdering af sagens principielle betydning (jfr. stk. 4 og 5) eller afhængig af, hvorvidt kompetencen i første instans ligger hos kommunalbestyrelsen eller hos amtsrådet (jfr. stk. 2 og 3). Bemærkningerne til ministerens lovforslag viser, at det, man især har tænkt at sikre gennem de nye regler, er tilfælde, hvor der ikke er naboer, som kan klage, eller hvor forureningen typisk ikke generer naboerne mere end andre, hvor hullet må udfyldes gennem en klageadgang for organisationerne, således at den statslige interesse i at styre kommunerne sikres. Organisationerne er anderledes udtrykt et godt middel til at sikre, at principielle sager bringes ind for de statslige myndigheder.

Men der er lokale miljøafgørelser, som ikke kun har betydning for naboerne. Derfor bør Danmarks Naturfredningsforening også kunne klage over miljøgodkendelser givet af kommunalbestyrelsen.

Det er ønskeligt, at klageadgangen ikke kan udhules gennem en praksis hos miljøstyrelse og miljøankenævn, hvor kravet til sagens principielle interesse skærpes, hvis erhvervslivet bliver utilfreds med organisationernes seriøse klager. Og der er en interesse i, at kommunalbestyrelsernes afgørelser også er udsat for organisationernes bevågenhed (bl.a. også af præventive grunde). Lokale grupper af en vis størrelse sikres indflydelse til fordel for nærdemokratiet i lokalområderne ved, at mindretal i kommunalbestyrelser får klageadgang.

Til nr. 20

Ved ændringsforslaget sikres, at det er lokale interesser, der står bag klagen.

Til nr. 21

Ændringsforslaget medfører, at forbrugerrådet ikke får klageadgang.

Hvis ændringsforslaget vedtages ved 2. behandling, vil forslagsstillerne mellem 2. og 3. behandling udarbejde ændringsforslag indeholdende de nødvendige konsekvensændringer.

Til nr. 22

Ændringsforslaget medfører, at lovens bestemmelser om miljøankenævn udgår. Klage over miljøstyrelsens og miljøministerens afgørelser henvises herefter til domstolene. Hvis ændringsforslaget vedtages ved 2. behandling, vil forslagsstillerne mellem 2. og 3. behandling udarbejde ændringsforslag indeholdende de nødvendige konsekvensændringer.

Til nr. 23

Miljøministerens forslag, hvorefter erhvervsorganisationerne stadig bevarer monopol på repræsentation i ankenævnet, er uacceptabelt.

Det er en illusion at tro på, at de beskikkede medlemmer er sagkyndige medlemmer og ikke interesserepræsentanter. Derfor er modviljen hos erhvervslivet mod en tilsvarende repræsentation for miljøbevægelse og fiskeriorganisationer også så udtalt. Det er ikke tilstrækkeligt at sikre miljøinteressens repræsentation ved en høringsret, der oven i købet alene fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. De kommunale organisationers ret til at blive hørt opretholdes i overensstemmelse med lovforslaget. Stk. 3 er en ny regel om almindelig inhabilitet, som først og fremmest er begrundet i, at miljøstyrelsens beskikkede medlem i vandforureningssager ofte er en amtsvandinspektør (fra Viborg amt og Storstrøms amt). Faren ved at lade amtsvandinspektører være medlemmer er den, at de gennem deres påvirkning af ankenævnet kan være med til at underkende miljøstyrelsen – og dermed kan bremse udviklingen i

Bet. o. lovf. vedr. miljøbeskyttelse m.m.

retning af en større miljøbevidsthed hos forvaltningen.

Ændringsforslaget indebærer, at Håndværksrådet kan indstille sagkyndige til miljøankenævnet.

Til nr. 24

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 27

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 18.

Til nr. 25 og 26

Ole Bernt Henriksen (KF) Finn Jørgensen (KF) Svend Heiselberg (V) Tørnæs (V)

Thorndahl (FP) nfmd. Yvonne Herløv Andersen (CD) fmd. Hahn (CD)

Steffensen (KrF) Svend Andersen (S) Camre (S) Lohmann (S) Sonja Mikkelsen (S)

Løvig Simonsen (S) Taanquist (S) Dræbye (RV) Margrete Auken (SF)

Hove Sørensen (SF)

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 136:

Ministeren bedes klargøre, hvilken vejledning virksomheder kan få i miljøspørgsmål fra institutioner under miljøministeriet samt fra andre institutioner med særlig ekspertise på området. Der tænkes især på virksomhedsvejledning forud for etablering, udvidelse, nedlæggelse og investering i nødvendigt foreningsbegrænsende udstyr.

Svar:

Jeg har forelagt udvalgets spørgsmål for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende:

»I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, rådgiver miljøstyrelsen miljøministeren og andre myndigheder i spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelsen.

Institutionerne under miljøministeriet – f.eks. luftforureningslaboratoriet, ferskvandslaboratoriet, havforureningslaboratoriet, kemikaliekontrollen m.v., udøver generel undersøgelses- og udredningsvirksomhed, men er derudover miljøstyrelsen behjælpelig med behandling af konkrete sager.

I tilfælde, hvor disse institutioner har specialviden eller har specialapparat, der ikke findes på andre institutioner, jfr. nedenfor, er der mulighed for, at de pågældende institutioner kan være rådgivende i et vist omfang, også til amtskommuner og kommuner, i vanskelige sager.

Derimod vil det normalt ikke være muligt – hverken af kapacitetsmæssige grunde eller af principielle grunde – at institutionerne under miljøstyrelsen påtager sig egentlig konkret rådgivning for virksomheder, når henses til de problemer, det kan skabe for miljøstyrelsen, ved at styrelsens sagkyndige rådgivere har engageret sig på en virksomheds side i en sag, der ved klage senere indbringes for miljøstyrelsen.

Der findes imidlertid en lang række institutioner m.v., der vil kunne rådgive virksomheder. Her skal nævnes de i medfør af lov om teknologisk service af industriministeriet

godkendte teknologiske serviceinstitutter og en række institutter under Akademiet for de tekniske videnskaber. Man kan endvidere pege på de laboratorier, der er omfattet af den autorisationsordning, der administreres af Statens tekniske Prøvenævn.

Virksomheder, der påtænker at etablere sig eller udvide og at investere i foreningsbegrænsende udstyr, vil endvidere kunne få kvalificeret rådgivning fra rådgivende ingeniørfirmaer, hvoraf adskillige har specialviden inden for nærmere afgrænsede brancher, f.eks. korn- og foderstofvirksomhed.

Miljøstyrelsen har udgivet en række vejledninger, som kan benyttes frit såvel af de decentrale myndigheder som af rådgivende ingeniørfirmaer og de virksomheder, som er undergivet miljøbeskyttelseslovens bestemmelser.

Miljøstyrelsen vil naturligvis i det omfang, der rejses spørgsmål om disse vejledningers forståelse, besvare henvendelser herom, uanset om de kommer fra offentlige myndigheder eller private virksomheder.

Vejledningerne kan ved projektering af virksomheder give såvel virksomhederne som deres rådgivere indtryk af de miljøkrav, der kan forventes stillet til virksomhederne i forbindelse med en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.«

Til denne redegørelse for miljøstyrelsens muligheder for at yde vejledning til den enkelte virksomhed vil jeg gerne føje, at det er en af styrelsens vigtigste opgaver at rådgive andre myndigheder – herunder ikke mindst amtsråd og kommunalbestyrelser – i spørgsmål om miljøbeskyttelse. Miljøstyrelsen har en betydelig ekspertise, og den bør i videst muligt omfang komme de lokale miljømyndigheder til gode. Det sker da også i praksis gennem et stort antal daglige kontakter mellem lokale sagsbehandlere og miljøstyrelsen og ved, at miljøstyrelsens medarbejdere fungerer som lærere i en betydelig kursusvirksomhed. Jeg går endelig ud fra, at virksom-

hederne i forbindelse med konkrete sager modtager rimelig vejledning fra de lokale miljømyndigheder.

Spørgsmål 137:

Ad besvarelsen af spørgsmål 40 m.fl.

Ministeren bedes præcisere, hvilke retsregler der gælder med hensyn til forurening fra nedgravede kemikaliedepoter m.v. Vil ministeren overveje at henvise til disse regler i selve lovforslaget?

Svar:

I min besvarelse af spørgsmål 12 har jeg nærmere redegjort for de regler i miljøbeskyttelsesloven, der giver mulighed for at

gribe ind over for forurening fra en losseplads. I besvarelsen er endvidere redegjort for, hvem der kan være erstatningspligtig, hvis der finder forurening af grundvandet sted fra en losseplads. Tilsvarende regler gælder i det alt væsentlige for nedgravede kemikaliedepoter, og der henvises derfor til besvarelsen af spørgsmål 12.

Som jeg har oplyst i min besvarelse af spørgsmål 40, vil miljøstyrelsen på grundlag af en vurdering af den igangværende landsdækkende kortlægning af nedgravet kemikalieaffald overveje de juridiske, administrative, økonomiske og bevillingsmæssige spørgsmål, som disse særegne forureningssager rejser.